

Hộ Hoa Cao Thủ Tại Đô Thị

Chương 1475 : Chương 1475: Ta là Hạ Lãnh (Đại kết cục)

Trong thành phố Giang Hải có một trường học rất nổi tiếng, nó gọi là trường quý tộc Minh Nhật. Nếu nói về học phí thì trường này là đệ nhất thành phố Giang Hải, không hổ danh là trường quý tộc, nhưng đó không phải là nguyên nhân để trường này nổi tiếng, thật ra nó không phải là đắt nhất mà còn là loạn nhất.

Nói nếu về phần cứng thì nơi này dạy học rất tốt, phương tiện tốt nhất thành phố Giang Hải, nhưng học sinh chỗ này thì quá hư. Học sinh trong trường nếu không phải con nhà phú quý thì cũng là con nhà quan, dù sao cũng không có đứa nào tốt, những đứa tốt sẽ không đến đây học, mà đám đến đây học sẽ chẳng tốt đẹp gì, đều là loại bất trị.

Chỉ cần nhìn vào một sự việc đơn giản cũng có thể thấy đám học sinh ở trường này thối nát thế nào, ngôi trường chỉ có học sinh tiểu học này mỗi năm đều có ít nhất hai vị nữ sinh mang thai.

Sáng hôm nay có một cậu bé nam đi vào trường quý tộc, hắn khoác túi xách, bộ dạng lại như chưa tỉnh ngủ, đứng ở trước cổng còn ngáp vài cái.

- Tiểu tử, mới đến à?

Đúng lúc này có ba đứa trẻ khác xuất hiện trước mặt đứa trẻ xách túi, ba đứa bé này không quá lớn, chỉ mười một mười hai tuổi, hai nam một nữ, một đứa béo, một đứa bốn mắt, còn một nữ sinh phát dục khá sớm, mà lên tiếng chính là nữ sinh phát dục sớm.

- Tiểu tử, đang hỏi mày kìa.

Tên béo thúc giục.

- Cậu em, nói mau, chú chuẩn bị theo ai?

Tên nam sinh bốn mắt cũng lên tiếng.

Cậu bé đeo túi xách vẫn chưa lên tiếng thì tên mập đã cướp lời:

- Chú em, theo anh lẫn lộn giang hồ, bố anh là một trong mười đại phú hào Giang Hải, anh đảm bảo với chú cứ theo anh là ăn no uống say, chơi dọc thiên hạ, không sợ thằng nào, bố anh là...

Tên béo còn chưa nói xong thì tên nam sinh bốn mắt đã lên tiếng cắt đứt lời:

- Cậu em, đừng nghe thằng mập này, nó chỉ là con nhà giàu mà thôi, bố anh là phó cục trưởng, ông nội anh là phó chủ tịch tỉnh, con bà nó anh vừa giàu lại vừa có quyền, thằng nào chơi lại anh? Chú cứ theo anh là lên hương...

Tên nam sinh bốn mắt còn chưa nói xong thì nữ sinh phát dục đã lên tiếng cắt ngang:

- Cắt, chúng mày nói gì vậy, tiểu tử, theo bản cô nương đây, dù là con nhà quan hay con nhà giàu đều không phải sẽ chui vào quần chị sao? Chị nói cho chú biết, chị là nữ sinh ngon hàng nhất trường này, chú theo chị tha hồ mà sướng.

Đứa bé trai đeo túi xách nói:

- Nhàm chán.

- Đây, tiểu tử, chú mày dám nói các anh chị nhàm chán sao? Chú khai báo tên đi? Không đúng, bố chú tên gì? Để anh cho bố anh đến đánh đòn.

Tên mập hoan nghênh.

- Tao là Hạ Lãnh, hạ trong Hạ Thiên, Lãnh trong Lãnh Băng Băng.

Cậu bé nam lười biếng nói:

- Hoan nghênh đến đánh ông già tao.

- Tên con bà gì vậy...Cái gì? Hạ...Hạ...Hạ...

Tên mập không cho là đúng nhưng sau đó chợt nhớ đến điều gì đó, bắt đầu lắp bắp.

- Hạ Lãnh, Hạ trong Hạ Thiên, cha mà là Hạ Thiên?

Tên bốn mắt cũng sợ hãi.

- Mẹ mà là Lãnh Băng Băng?

Nữ sinh phát dục sớm cũng khủng hoảng.

- Đừng làm phiền tao, bây giờ tao phải đi tìm chỗ ngủ. Bạn đang đọc truyện được lấy tại Truyện FULL chấm com.

Hạ Lãnh ngáp một cái rồi đi vào bên trong.

Ba người vội vàng mở đường cho Hạ Lãnh đi qua.

Đợi đến khi Hạ Lãnh đi về phía trước cả chục mét, đột nhiên ba người kia có phản ứng, bọn họ chạy theo.

- Đại ca, thu em làm tiểu đệ đi.

- Đại ca...Đại ca, em tình nguyện làm trâu ngựa cho anh.

- Con bà nó, mà có thể làm ngựa sao? Bà đây mới có thể làm ngựa cho đại ca cỡi...

Hạ Lãnh không quay đầu mà tiếp tục đi về phía trước, nó chỉ để lại một câu:

- Các chú đếch có tư cách làm tiểu đệ của anh...

Ba tên kia chợt ử rử, không tiếp tục đuổi theo.

...

Thần Tiên đảo.

- Này, vẫn chưa chịu dậy à?

Dạ Ngọc Mị nhìn tên đàn ông nằm trên giường mà có chút bất mãn:

- Cậu không dậy cũng chẳng sao, mau buông Tiểu Nhã ra, tôi muốn cùng cô ấy đi ăn khuya.

- Em Chân Dài, mới sáng sớm mà ăn khuya cái gì?

Hạ Thiên ôm vòng eo của Nguyệt Thanh Nhã, lại thuận tay kéo cả Dạ Ngọc Mị, hẳn có chút tò mò.

- Tôi đi New York ăn khuya không được sao?

Dạ Ngọc Mị khẽ hừ một tiếng, trong lòng có chút bất đắc dĩ, tối qua sắc lang chết tiệt này vẫn làm không biết mệt, đã nhiều năm trôi qua, chỉ cần hắn đến đây làm làm cho hai người bọn họ một đêm mất ngủ.

- Em Chân Dài, nếu không thì đợi đến tối tôi sẽ cho mọi người ăn khuya.

Hạ Thiên lại dùng tay lục lọi.

- Nghĩ hay nhỉ, tôi và Tiểu Nhã đã sớm quyết định, trước tiên đi New York, sau đó đến dạo phố ở Hongkong, thuận tiện còn đi đến Rome...

Dạ Ngọc Mị nói ra vài địa danh.

Hạ Thiên nghe mà thấy chóng mặt, hẳn quay đầu nhìn Nguyệt Thanh Nhã:

- Thần tiên tử tử, Em Chân Dài đang gạt tôi sao?

- Cũng không gạt cậu, được rồi, tôi và Tiểu Mị thật sự phải ra ngoài dạo một chút.

Nguyệt Thanh Nhã thân nhiên cười nói.

- Được rồi.

Hạ Thiên chỉ có thể buông các nàng ra, chưa đến một lúc sau thì cả hai đã mặc quần áo chỉnh tề và biến mất.

Hạ Thiên cũng nhanh chóng rời giường, hẩn lóe người vào một gian phòng khác.

- Chồng, tôi đang chuẩn bị đi làm.

Lãnh Băng Băng đã mặc đồng phục cảnh sát rất chỉnh tề.

- Băng Băng, tối hãy đi làm.

Hạ Thiên ôm eo của nàng, bắt đầu cởi đồng phục cảnh sát.

- Để tôi điện thoại trước đã.

Lãnh Băng Băng dịu dàng nói, nàng biết hôm nay đúng là khó thể đi làm.

...

Đến tối.

Trong Yêu Tinh Biệt Uyển trên Thần Tiên đảo, bây giờ cũng không còn là Tiểu Yêu Tinh, nàng đang hăng hái chiến đấu trên bàn làm việc của mình.

Giang sơn dễ đổi tính nết khó dời, mãi đến hôm nay Tiểu Yêu Tinh vẫn không từ bỏ thói quen thức đêm ngủ ngày, bây giờ Hạ Thiên cũng không cưỡng cầu nàng sửa chữa, dù sao với tu vi của nàng thì đổi giữa ngày và đêm cũng không lo lắng.

- Xem chiêu của Tiểu Yêu Tinh ta đây, ha ha...

Tiểu Yêu Tinh có chút đặc ý.

- Em tính là một người sao?

Âm thanh của Hạ Thiên vang lên, hắn nhìn trong phòng của Tiểu Yêu Tinh mà dở khóc dở cười, vợ Tiểu Yêu Tinh đã luyện chế ra quá nhiều phân thân, không phải vì dùng nó để hầu hạ Hạ Thiên mà là vì hack, kết quả là trong thế giới hacker có thêm nhiều người mới.

- Chồng chồng, em vốn là một người, các nàng đều là em mà thôi.

Tiểu Yêu Tinh thấy Hạ Thiên thì rất vui, hắn giao chuyện chiến đấu cho phân thân, còn nàng thì lao vào lòng Hạ Thiên:

- Chồng chồng, gần đây em như luyện chế nhiều phân thân quá nên hơi mệt, anh nếu không có gì thì san cho em chút công lực.

- Ai bảo em luyện chế nhiều như vậy làm gì? Cũng không ai luyện chế phân thân như em.

Hạ Thiên lắc đầu, bàn tay tiến vào trong quần áo của Tiểu Yêu Tinh, nếu nàng muốn thu công thì hắn cho một chút, dù sao thì công lực của hắn cũng là vô cùng.

...

Buổi sáng vài ngày sau.

Hạ Thiên nằm trên bờ cát, Mị Nhi nằm trong lòng hắn, tối hôm qua bọn họ lại ra đây nằm ngủ.

- Hạ Thiên.

Đúng lúc này âm thanh dồn dập vang lên.

Hạ Thiên đứng lên, hắn nhìn người tới mà có chút buồn bực:

- An Tâm, có chuyện gì mà vội vã như vậy?

- Nữ hoàng bệ hạ xảy ra chuyện, cô ấy gọi anh đến.

An Tâm vội vàng nói.

Vẻ mặt Hạ Thiên chợt biến đổi, hắc lóe người trên bờ cát và xuất hiện trong tấm cung của Cơ Thanh Ảnh.

Cơ Thanh Ảnh đang mặc cung trang xanh biếc ngồi trên giường, nhìn như rất bình thường.

- Ta không sao.

Một âm thanh nhàn nhạt vang lên:

- Ta đã trở về.

- Là cô?

Hạ Thiên ngây người, âm thanh kia giống như đến từ nơi xa xôi, có chút xa lạ nhưng hắc nghe và biết đó là âm thanh từng là của yêu nữ chết tiệt Cơ Thanh Ảnh, là Cơ Thanh Ảnh đang ở đại lục Tiên Vân.

- Có chuyện cần người quyết định.

Cơ Thanh Ảnh chậm rãi nói:

- Thân thể của ta và cô ấy đang dung hợp, nhưng cô ấy không tình nguyện dung hợp, ta muốn hỏi người, người hy vọng chúng ta dung hợp hay tách ra, nếu lúc này tách ra thì sau này sẽ là hai người, sẽ không thể nào dung hợp lại.

- Tách ra đi.

Hạ Thiên trả lời không chút do dự, hắc cho ra quyết định vì nhiều năm qua hắc sớm coi nàng là một người phụ nữ độc lập, không phải là phân thân.

- Được.

Cơ Thanh Ảnh đồng ý, một giây sau trước mặt Hạ Thiên xuất hiện hai Cơ Thanh Ảnh tuyệt sắc giống nhau như đúc:

- Sau này chúng ta sẽ giống như hai chị em sinh đôi có linh cảm tương thông, nếu không bằng cô ấy gọi là Cơ Thanh Thuần, ta là Cơ Thanh Ảnh, ta tin người thích cô ấy hồn nhiên như vậy.

- Tôi không có ý kiến, chỉ cần hỏi cô ấy có thích hay không là được.

Hạ Thiên cũng thật sự không có ý kiến.

- Tôi thích.

Cơ Thanh Thuần cười thản nhiên:

- Sau này tôi là Cơ Thanh Thuần.

- Vậy sau này các người ở cùng một chỗ.

Hạ Thiên nhìn hai mỹ nữ tuyệt sắc giống nhau như đúc mà trong lòng có chút cảm giác khác thường.

- Được.

Cả hai cùng trả lời.

...

Trong thành phố Giang Hải có lưu truyền một truyền thuyết, mỗi khi Hạ Thiên đến thì sẽ diệt ác và thuận tiện cứu vớt mỹ nữ, nhưng đây dần là truyền thuyết vì đã chẳng còn ai đã từng được gặp lại Hạ Thiên.

Bọn họ cũng không biết bây giờ phần lớn thời gian của Hạ Thiên đều ở trên Thần Tiên đảo, bây giờ hắn không thích ra ngoài làm loạn, hắn chỉ thích cùng thần tiên tỷ tỷ, cùng Em Chân Dài, cùng Tiểu Kiều và Lãnh Băng Băng, còn có những bà vợ khác trải qua cuộc sống thần tiên. Tất nhiên các bà vợ cũng hay đi dạo chơi nhưng bình thường không phải là thành phố Giang Hải mà là khắp nơi trên thế giới.

Hạ Thiên cũng dần thích ứng với truyền thuyết hiện tại, trong đó hắn là một cao thủ đệ nhất, còn là thần y đệ nhất, là đệ nhất phú hào...Hắn có rất nhiều thứ đệ nhất nhưng quan trọng là một người đàn ông hạnh

phúc đệ nhất.

- Ta là Hạ Thiên, hạ trong xuân hạ thu đông, thiên trong thiên hạ đệ nhất thiên!

Câu nói này có lẽ là khó quên.
HẾT

LINK Truyện:

Hộ Hoa Cao Thủ Tại Đô Thị <http://truyenhh.com/doc-truyen/ho-hoa-cao-thu-tai-do-thi-3163476.html>

LINK Chương này:

Chương 1475: Ta là Hạ Lãnh (Đại kết cục) <http://truyenhh.com/doc-truyen/ho-hoa-cao-thu-tai-do-thi-3163476/chuong-1475.html>